

Vergaderjaar 2012–2013

32 840

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht, het Wetboek van Strafvordering en het Wetboek van Strafrecht BES met het oog op de verruiming van de mogelijkheden tot strafrechtelijke aanpak van huwelijksdwang, polygamie en vrouwelijke genitale verminking

Nr. 9

AMENDEMENT VAN HET LID HELDER

Ontvangen 10 oktober 2012

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

I

In artikel I, onderdeel D, wordt «ten hoogste twee jaren of geldboete van de vierde categorie» vervangen door: ten hoogste twaalf jaren of geldboete van de vijfde categorie.

II

Aan artikel IV wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

D

In artikel 297 wordt «ten hoogste twee jaren» vervangen door: ten hoogste twaalf jaren.

Toelichting

Met dit amendement wordt het strafmaximum op het misdrijf dat bekend staat als «dwang» verhoogd van twee jaar naar twaalf jaar. Dit gebeurt zowel in het Wetboek van Strafrecht als het Wetboek van Strafrecht BES. De ten hoogste op te leggen boete die is opgenomen in het eerstgenoemde wetboek wordt verhoogd van de vierde naar de vijfde categorie, waarmee – net als dat het geval is bij de vrijheidsstraf – wordt aangesloten bij de maximumstraf die kan worden opgelegd in geval van «mensenhandel».

Indiener ziet huwelijksdwang als een vorm van mensenhandel. De kernbegrippen bij het misdrijf mensenhandel betreffen kort gezegd de gebruikmaking van dwang met het oog op uitbuiting. Het dwingen van iemand tot het aangaan van een huwelijk dat degene in vrije wil niet zou zijn aangegaan bevat deze twee elementen naar het oordeel van indiener eveneens. Ten eerste wordt het huwelijk niet uit vrije wil, maar onder dwang, of met behulp van dwang, gesloten. Ten tweede geldt dat het

huwelijksgoederenregime in nagenoeg alle gevallen een algehele gemeenschap van goederen zal zijn. Dit heeft voor de gedwongen partner als gevolg dat gedurende het huwelijk de helft van haar inkomen en vermogen aan de partner toekomt die zij niet uit vrije wil heeft gekozen. Daar komt bij dat zij voor het aangaan van diverse rechtshandelingen, zoals het kopen van een woning, de toestemming van haar partner nodig heeft. Het amendement verhoogt de strafmaat van maximaal 9 maanden naar maximaal twaalf jaar, in tegenstelling tot de door de regering beoogde twee jaar. Naar oordeel van de indiener wordt hiermee twee doelen bereikt. Ten eerste wordt hiermee de ernst van het strafbare feit benadrukt. Ten tweede heeft de rechter hierdoor voldoende ruimte bij het bepalen van de strafmaat om met de ernst van het strafbare feit en de individuele situatie rekening te houden.

Helder